

P. I. C. PERSDIENST VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
T O P A S S E S T R A A T 12
A D A M , G E M . G R O C 2885
P O S T G I R O 204112

Deze dienst wordt aan
belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds groter werkloosheid en telkens diepere ontwijking van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uitbegering zijn prijsgegeven. Daarbij nemen de belangen tegenstellingen tusschen de verschillende landen steeds scherper vormen aan, waardoor de

economische oorlog in een nieuwe wereldoorlog uitmond. De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten wekken de arbeiders in dezen strijd op, het beheer en de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODU-

CENTEN te verwezenlijken. De groepen van Internationale Communisten zien den wezenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ontwikkeling van het zelfbewustzijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlementaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze:
**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN DER BEDRIJFSORGANISATIE'S!**

Zesde Jaargang No: 11.
Juni 1933 No: 1.

De "Gruwelpropaganda"

In Duitschland hebben 12 miljoen kiezers lijk gegeven het Marxisme toegedaan te zijn, het Marxisme zocals zij het dan opvatten, het "Marxisme" der S.P.D. en K.P.D. Deze 12 miljoen menschen - niet gerekend de anderen, die reeds lang wisten, hoe gevaarloos het parlementaire "Marxisme" is - zijn naar de officiële "Rechts"-opvattingen van de regering der "Nationale revolutie" misdadigers zonder meer. De arbeidersbeweging is voor deze heeren geen historisch-politieke, doch een misdadige aangelegenheid. Dat hebben ze met overslaande stem, tot heesch wordens toe door de makrofoon geschreeuwd en ze schreeuwen het nog. Dat staat dik onderstreept, elke dag in alle bladen. Er zijn nog slechts Duitschers en misdadigers.

Hoe de uitroeiingsveldtocht plaats vond en nog plaats vindt, staat eveneens in de kranten. Slechts bijzonderheden staan er niet in, het "nationale vernieuwingswerk" is veel te geweldig, om zich met zulke kleinigheden te kunnen bezighouden. Vandaar dat het zelfs niet mogelijk is een benaderend de schatting te maken, hoevelen in gevangenissen en concentratiekampen uitgerooid worden. Slechts hier en daar sijpelen eenige cijfers door. In de Pfalz bijvoorbeeld werden 900 genoemd. Of het in het geheele rijk honderdduizenden zijn, of dat 't miljoen reeds lang gepasseerd is, weet niemand. Dat velen niet meer in 't leven zijn, blijkt hieruit dat de organen van de rijkeregering, aan familieleden die informeerden, geen inlichtingen KUNNEN geven. Ze staan niet in de registers en hebben er ook nooit ingestaan. Hoe de arrestaties plaats vonden, daarvan was praktisch elke arbeidersvereniging in Duitschland getuige. De in bloedroes woedende benden der nationale regering raadden zoodanig, dat zelf Hitler moeite had, hen terug te fluiten. De verdere vernietiging vindt thans "legaal" plaats. Zonder aanklacht en zonder vonnis. Een aanklacht zonder bron, een verklaring is voldoende en een mensch is rijp voor het concentratiekamp. Wat daar honderdduizenden verduren moeten weet niemand. Mag iemand bij wijze van uitzondering bezoek ontvangen, dan moet hij zeggen dat het hem goed gaat, een andere verklaring is een teken van zijn onverbeterlijkheid. Toen het leed en de kreten der hulpelooze aan de beulsknechten der orde prijsgegevenen zelfs door de dikke muren drongen, werden binnen- en buitenlandsche journalisten naar Thälmann geleid. Natuurlijk had men zich er eerst

van overtuigd, dat hij nog leefde en er goed uitzag. Voor het geval dat hij niet geschikt was geweest voor bezichtiging, had men een ander uitgezocht. En daar Thälmann leefde en sprak, zoo zei men: "zie, zoo gaat het de gevangenen!" Dat zeggen zij, die moord door de kogel bij "hoogverraad" niet voldoende vinden. De regering bereidt, zooals ambtelijk bericht wordt, een wet voor die moord door de strop mogelijk maakt. Om de teleurstelling met de brand van het Rijksdaggebouw te ondervangen, zullen zooals Hitler aankondigt, eenige veroordeelde brangatlichters in it openbaar opgehangen worden. Het galgenveld en 't bloeddorstige gepeupel dat het belegert is wel het meest doorslaande bewijs, dat het werkelijk kommunisten geweest zijn en dat de regering slechts vecht voor Waarheid, Vrijheid en Recht.

Ondanks alle "Grootschheid" en "Waarheid" der "Nationale revolutie" is de nationale regering op sterke tegenstand in het buitenland gestooten. Het buitenland is afgunstig op het "Nationaal ontwaken". De "Gruwelpropaganda" leeft weer op, juist als in 1914. Afgesneden neuzen, uitge-stoken oogen, tot zelfs perverse bijzonderheden wisten de gevluichte Joden en Marxisten mee te deelen en ontferden zoo op schandelijke wijze hun vaderland. Onder deze gemeene misdadigers zijn menschen als Lion Feuchtwanger, Thomas Mann, Einstein. Einstein, altijd toch op z'n minst een geleerde met wereld-reputatie in de goede zin van het woord, is in de taal der regeringsakouranten geestelijk en moreel een minderwaardige, vergeleken bij een S.A.man, die een bord zwaait met: "Slaat de Joden dood!"

Over wat het buitenland schrijft en zegt - zwijgt de regeringspers in Duitschland natuurlijk. Wat ze citeert is merkbaar door haar eigen spionnen in de buitenlandse bladen gelanceerd geworden, opdat de nationale regering het hare onderdanen als bewijs kan opdiessen. Ze wil immers het werk van Bismark volindigen, en dus moet ze ook zijn spionnen- en provokateursmethoden niet alleen nadoen doch zelfs overtreffen. De regering van de werkelijke, waarlijk echte Duitse "Kultur" heeft duisternis in haar land nodig, anders zou haar onder de neus gekreven kunnen worden, dat de "Gruwelpropaganda" een der Duitse zaak was en nog steeds is. De afgesneden neuzen en ooren, de opengereten lichamen en met de sabel afgesneden geslachtsdeelen - dat hebben toch de vervloekte "Francitireurs" in België, Frankrijk en Polen naar 't heet onze dappere "veldgrauwen" aangedaan! Wat buitenland-sche bladen toen schreven, zijn de Duitse onderdanen even weinig te weten gekomen als thans. Dat de Duitse "veroveraar", opgezweept door deze "Nationale Vernieuwing" anno 1914 zoogenaamd oog om oog en tand om tand vergold, en dat het buitenland deze heldendaden niet verzweg, dat is alleen maar de keerzijde van de medaille. Het moordpatroonisme is in de geheele wereld dezelfde leugenachtige, stinkende pest, opgehitst door "de vaderlanders om der wille van de winst", in alle vaderlanden.

Daarom gaat het ook thans. Zij die in 1914 in België en Frankrijk kennis maakten met de Duitse geest, zij die weten uit welke hoek de wind waait, laten zich nog makkelijker in de armen van hun vaderlandsche patriotten drijven, want: "Het vaderland is in gevaar!" De Kleinburger, ernstig door de crisis bedreigd, vrees dat hij door vernietiging van het vredesverdrag geheel brodeloos zal worden en pocht op zijn "Recht". Daarbij komt dan nog de koers, die de Duitse regering volgt in de buitenlandse handelspolitiek. Amerika, dat thans reeds stikt in zijn overvloed aan vet,

is verontwaardigd over de nog hoger opgetrokken tolguren. De boeren van Denemarken, Zweden, Noorwegen en Nederland zien met grimmigheid naar het afsluiten van de Duitse markt voor haar boter. Wat ligt meer voor de hand als - Boykot der Duitse waren? - Onverschillig van wie het parool uitgaat, 't zij het handeldrijvende Jodenkapitaal, anders kapitalistische groepeerin-gen of meer of minder "revolutionaire" arbeidersorganisaties, - in Holland b.v. O.S.P., Ned. Synd. Vaky. en I.A.M.V. - het wordt met graagte aanvaard. Willen de Duitschers onze boter, ons vet, onze eieren, onze kippen, onze groenten niet; mishandelt de Hitlerregering arbeiders en Joden, dan de boycot, laten ze dan inplaats van onze smakelijke groenten en zuivelprodukten hun machine's en kolen vreten!"

De "Nationale regering" bevindt zich ten opzichte van de buitenlandsche politiek in een hopelooze positie. Van de stomme beloften, die de Nationale regering aan de millioenen vertwijfelde Kleinburgers en boeren gedaan heeft, is niets overgebleven dan de lieve god, muziek en de mulkkorf.

Want ook de saneering van de landbouw door de thans in razend tempo ingevoerde prijsverhoogingen der levensmiddelen, botst tegen haar natuurlijke grenzen. De massa's kunnen niet koopen, en koopkracht "scheppen" kan men slechts door het weer inschakelen van de export. Als "grote mannen" in staat waren de crisis op te lossen heffen, dan zaten de heeren van thans niet op de regeringszetels.

Voor deze moeilijkheid gesteld, grijpen de kleine demagogen naar de reeds oude truc - een beetje aan hetze tegen de Joden doen. En daar de kapitaalcrachtige Joden precies zoo maling hebben aan hun geslagen en verslagen geloofsgenooten, als de kapitaalcrachtige katholieken en Evangelisten, daar de bourgeoisie als K.L.A.S.S.E. geen andere idealen heeft, dan haar ZAKEN, verkondigt ze tezamen met de "demokraten" van gisteren en de rijke Joden: "Eet is in Duitschland volkomen rustig." De gruwelpropaganda doet ons slechts schade!

En zoo blijven als offer voor het janhagel de Jodenhonden zonder geld, en de klassebewuste proletariërs, die de zwendel door hebben en hen brandmerken.

Altijd weer opnieuw sluit zich de cirkel: Hier het wereldkapitaal, daar het wereldproletariaat!

Dat deze steeds terugkomende waarheid op de duur in 't bewustzijn doordringt, zal door geen minister van "Volkevoorlichting" verhinderd kunnen worden. Ook niet het inzicht, dat van November 1918, via Weimar, naar de Duitse vernieuwing één rechte weg is, en dat de democratie niet leidt naar het socialisme, doch naar het fascisme en dat dit zoo zal zijn, zoolang de klasse van uitbuiters niet economisch ontgeld is.

Het aanschouwelijk onderwijs, dat het proletariaat thans ontvangt, is gruwelijk en bloedig, doch is slechts het uit de weg ruimen der illusie dat men de geschiedenis kan verschalken. Voorloepig toont de regering van de "Nationale revolutie" aan de in alle opzichten lamgeslagen arbeidersklasse dat demagogen met een groote bek de loop der wereldgeschiedenis niet kunnen tegenhouden. Ze levert geweldig aanschouwelijk onderwijs, waarin ze laat zien hoe 't opnieuw aanstormend proletariaat sampakken moet als zijn uur slaat en dat hadden vele jaren van kommunistische propaganda niet kunnen klaar spelen.

Van kameraadschappelijk zijde ontvingen we het volgende artikel,
T E R I N F O R M A T I E O V E R D E T O E S T A N D I N
D U I T S C H L A N D .

De benoeming van Hitler tot rijkskanselier was een uitdrukking van het feit, dat op dat oogenblik de sterk met grootgrondbezit verbonden reactairste, monopolie-kapitalistische groepen van het Hugenbergkapitaal de verhand hadden gekregen op de met de chemische industrie van de "I.G. Farben" verbonden groepen, die in Schleicher hun man zagen. De invoering van de N.S.D.A.P. in de regering was de afsluiting van een langdurig pogen om de opstandige beweging van de kleine burgers en boeren legaal aan de bourgeoisie-herschappij aan te voegen, door daarbij hun explosieve krachten en "socialistische" wenschen, in te dammen en hun stootkracht tegen het proletariaat te richten. Door alle economische sleutelpositie's door de bourgeoisie te bezetten, en het ministerie van Buitenlandsche Zaken en de rijksweer in handen van vertrouwensmannen der bourgeoisie te leggen, dacht men voor verrassingen gevrijwaard te zijn. De N.S.D.A.P. kreeg daarbij de uitvoerende en de politiemacht in het rijk en de landen. De bourgeoisie rekende erop, deze machtsuitoefening in toom te kunnen houden; en hoevendien was het centrum er nog als reserve.

Het nationaalsocialisme heeft echter de in zijn handen gestelde politiemacht tot het uiterste, mateloos uitgebuit - b.v. door de S.P.D., zijn hoofdtegenstander, lam te leggen, door alle burgerlijke handlangers schrik aan te jagen, door onbeperkte leugenpropaganda (radio), misschien ook door verkiezingsknossierijen. ~~Zoo kreeg het de parlementaire meerderheid; d.w.z. het gelukte om een oogenblik de Duitse bourgeoisie door de kleinburgerlijke, boersche en feudale elementen onder de voet te loopen.~~

En zoo veranderde het beeld. Tempo en maat van de gewalddaden en terroristische maatregelen tegen K.P.D., S.P.D., vakbonden, arbeidersport- en andere vereenigingen nemen sterker toe dan verwacht was en vestigen het nieuwe bewind op een bredere basis. Het gebouw van de "anti-fascistische" politiek van S.P.D. en K.P.D., op groote leege en hysterische woorden gegronde, zakt jammerlijk in elkaar. Het parlementair ~~kerker~~ kretinisme en het denkbeeldige en op "Putsch" gerichte aktivisme van de door hun leiders grenzeloos bedrege arbeidersklasse krijgen geweldige klappen.

Het proces van "legale" overgang tot fascisme is daarmee vrijwel geslaagd, al wordt de lijn van economische politiek verder ook door de Duitse bourgeoisie bepaald. Deze bourgeoisie heeft daarmee weer getoond de lafste en onkoopbaarste bourgeoisie in Westeuropa te zijn; en de onderdanige onderwerping van alle soorten vereenigingen aan het nieuwe bewind is een schouwtooneel, waarin de mate van kapitalistische verrotting zich in een volkomen gemis aan offerwilligheid voor eigen overtuiging toont.

Over het geheel mag men aannemen - afgezien van ~~de~~ onberekenbare uitbarstingen, vooral door de buitenlandse politiek, misschien ook door buitenlandse gebeurtenissen - dat de diktatuur in haar tegenwoordige inhoud zich voor langere tijd zal bevestigen.

Voor het verder verloop zal daaruit dan, door toenemende vestiging van de politieke macht van de kapitaalgroepen ten koste van de invloed van de leden der N.S.D.A.P., een kapitalistische diktatuur als in zekere zin organische toestand opgroeien. Voor het proletariaat is daarmee voor langere tijd de toestand van il-legale klassestrijd gegeven.

De arbeidersbeweging treedt, geschiedkundig beschouwd, in een nieuwe periode in, en wel in een, die met de toestand in de tachtiger jaren, onder de socialistenvat te vergelijken is. Wij kunnen hier niet uitvoerig uiteenzetten, hoe bij deze vergelijking natuurlijk tegelijk de groote verandering in de totale maatschappelijke toestand en de wereldontwikkeling tusschen 1880 en 1932 in het oog gehouden moet worden. Ter kenschetsing alleen dit, dat het pogen van Bismarck om door politiegeweld de klassestrijd van de Duitse arbeiders eronder te brengen, in omvang, middelen, maatschappelijke kwaliteit en kwantiteit, kinderlijk stumperwerk was vergeleken met het tegenwoordig systeem van politiewillekeur, S.A.terreur, concentratiekampen en massale onderdrukking en beïnvloeding van de openbare meening. En daardoor is het il-legale werk van toen ook niet te vergelijken met het ongelooft veel sociaalkrijger werk van nu te midden van geraffineerde spionage met moderne organisatie.

Tusschen 1880 en nu liggen de trappen van kapitalistisch-imperialistische opgroei, de eerste stap tot 1914, het uitbreken van de oorlog, dan onder veranderde omstandigheden die van 1918 tot nu. In het eerste tijdperk ontwikkelde zich een o r g a n i s c h e r e f o r m i s m e , nog overdekt door een revolutionaire ideologie. Deze werd op 4 Augustus 1914 duidelijk ontmaskerd, en voerde tot het mislukken van de revolutie in 1918-19. Daarna vindt de aanpassing aan de gegevens van de kapitalistische staat met bewustheid plaats. De revolutionaire theorie wordt opzij geschoven, en de nieuwe weg van vreedzaam indringen in het kapitalisme theoretisch aanvaard en praktisch gevolgd. Tegelijkertijd wordt alle revolutionaire ideologie in die krediet gebracht door de K.P.D. met haar door de Russische omstandigheden gedikteerde leuzen, en leidt deels tot een rellietjes aktivisme, deels tot parlementailluzies, tot zelfs een propaganda van "volksrevolutie", die maar al te veel heeft bijgedragen, om het overkoopen van groote aantallen proletariats naar het nationale kamp voor te bereiden. In deze tweezijdige ontwikkeling van reformisme heeft tenslotte de zogenaamde "strijd tegen het fascisme" in S.P.D. en K.P.D. tot een voortdurende versterking van parlementaire opvattingen geleid. Door die omstandigheden is het gekomen - wat velen zoo verwonderd heeft - dat de arbeidersklasse tegen deze geheele omwenteling niet slechts geen spoor van tegenstand heeft geboden, maar blijkbaar zelfs niet eens de beteekenis begrepen heeft van wat er gebeu is.

H E T B A N K R O E T V A N D E T E G E N W O O R D I G E A R B E I D E R S K L A S S E I S D A N O O K B O L K O M E N .
B E W E G I N G

De viermiljoen van de vakbonden, de miljoen van de sociaaldemokratie, de honderdduizenden van de eenige re v o l u t i o n a i r e p a r t i j , de miljoenen van de "rijksvlag" en andere hulptroepen, het zakte alles jammerlijk in elkaar, toen de regering toegreep. Deze had niets anders te doen, dan het ineenstortende gerasste van deze organisaties uit de weg te ruimen te schoppen. De overwinning is haar gemakkelijker gevallen dan zij zelf wel gedacht had. Deze ineenstorting was het maadelijkste hoofdstuk in de geschiedenis der arbeidersbeweging, en blijft dat hopelijk. Legaal in stand gehouden is slechts het overgebleven vakvereenigingsapparaat, dat zich op de vernederendste voorwaarden aan het kapitalisme verkocht heeft, om zijn bestaan te redden.

MAAR AL DEZE JAMMERLIJKHEID IS TOEG, HISTORISCH GEZIEZ, EEN BUITERGE-
WOON BELANGRIJKE OMKEER, EEN NIEUW BEGIN IN DE ONTWIKKELING VAN DE ARBEIDERS-
BEWEGING.

Dit nieuwe en belangrijke tijdperk begint met een onbarmhartige
ontmaskering van de innerlijke holheid, onbekwaamheid tot strijd,
en lafheid van een leidersbeweging, die allang een rem in de ontwikkeling
van de klasse was. Voor een werkelijke klassestrijd betekent dit einde van
het Duitsche reformisme en bolsjewisme vermoedelijk een maatchtige
stap vooruit. Het Marxisme, d.i. de revolutionaire theorie en
praktijk van het strijdende proletariaat, vindt door dit einde - wel niet het
formeels maar toch het historische einde - van de oude organisaties voor het
eerst weer een grondslag, waarop het begin van een revolutionaire strijd
kan opgroeien. In dit nieuwe tijdperk zullen onder de zware omstandigheden
van illegale en steeds gevaarlijker arbeid de beste elementen van de klasse
elkaar vinden en opnieuw beginnen, op een hogere trap, theorie en ideologie
in praktijk en actie om te zetten. Tegelijk zullen zich in dit proces alle
grote eigenschappen van de voorheen door haar organisaties ondermijnde klasse
op een nieuwe hogere trap ontwikkelen: solidariteit, offerwilligheid,
streven naar klaarheid, dapperheid. Van dit daadwerkelijke en principieele
nieuwe begin, met als doel de opbouw van revolutionaire organisaties, zal
het lot van de klasse afhangen.

In Duitschland heeft de N.S.D.A.P. niet slechts de onaantastbaarheid
van de bestaande economische toestanden bevestigd en zich tegenover haar
eigen S.A. troepen beschermend voor het Joodsche kapitaal geplaatst; zij heeft
zelfs niet een poging gedaan om de van de regering afhankelijke economische
posities in eigen beheer te nemen. Van een omwenteling van het bedrijfs-
leven naar Italiaansch model is heelmaal geen sprake. Aan het Hitler-Hugen-
berg regime in Duitschland is niet de tijd en gunst van een economische op-
bloei gegeven zoals aan het Italiaansche fascisme. Voor Duitschland in 1933
liggen de dingen het omgekeerd als toen voor Italië. Hitler erft alle poli-
tieke en economische tegenstrijdigheden van de vorige monopoliekapitalisti-
sche regeringen; hij zit op een sociale vulkaan, die hem geen lust en geen
rust voor economische proefnemingen zal laten. In Hitlers politiek zal de
"autoritaire staatswil" geen oogenblik over de machten van het monopolistisch
kapitaal haas spelen; omgekeerd zullen deze de autoritaire staat in dienst
van hun loonpolitiek en hun sociaalpolitieke roofpolitiek gebruiken.

Het proletariaat heeft door de aanval van het nationaalsocialisme al
zijn oude organisaties verloren. De bodem voor een nieuwe oriëntering is
laarnee op een te voren ongedachte wijze toebereid. De beste krachten uit
de goedgelovige arbeidersklasse wenden zich vol woede en verachting van de
politieke leiders van het "ijzeren front" en de "anti-fascistische actie" af,
die hen laf en verraderlijk naar huis sturden, en ondanks alle groote frasen
van massabetoogingen van S.P.D. en K.F.D. zelfs niet de bescheidenste poging
tot een staking waagden, laat staan aan de uitvoering van de geheimzinnig
angeduide gewapende tegenstand denken. Redt het eigendom, redt het bestuurs-
paar; brengt uw leven in veiligheid. Dat waren de eenige leuzen, waarnaar
het leidersdom handelde. Voor de ontwikkeling der arbeidersklasse zoo gunstig
mogelijk, is deze daad van Hitler, deze likwidatie van de oude ar-
beidersorganisaties. Daardoor is in elk opzicht klaarheid bewerk.

Dat ieder beetje revolutionaire arbeid nu moed elucht en vastbesloten-
heid om zijn volle persoon te wagen, dat spreekt vanzelf en is goed. Maar
het is ook duidelijk, dat slechts een uiterst klein deel van de Duitsche
arbeidersklasse onder de tegenwoordige omstandigheden daartoe bereid zal
zijn. De groote massa zal verat nog passiever en laffer worden, als zij in
de laatste tijden toch al was. Voor het gros der arbeidersmassa's zal de
belangrijkste zorg vooreerst nog 't behoud van de voederplaats zijn. Ter-
wijl de beste, eerlijkste en helderste elementen uit het kamp der socialis-
tische en kommunistische partijen zullen strijden voor het weer opnemen van
de politieke strijd, zal het grootste deel van de arbeiders zich in de nieuwe
toestanden inpassen. De Duitsche arbeidersklasse heeft geen heldhaftige
revolutionaire traditie, en zij heeft teveel aan kultuur en levensstandaard
bestaan om in een snel tempo tot een revolutionaire opstand te kunnen komen.
Eerst in de verdere ontwikkeling der dingen, door steeds toenemende ekono-
mische druk, door de fascistische hongersweep zal zij gedwongen worden, zich
spontaan en met kracht te verzetten, al weet zij, dat elke poging tot ge-
vangenis en gewelddadige onderdrukking zal leiden. Zoolang echter de groote
masse passief blijft, zal ook het sociaaldemokratisch denken blijven bestaan.
Feitelijk overwonnen kan het sociaaldemocratische eerst met besltheid door
de aktiviteit van de strijd tot verzekering van het leven en verheffing van
het proletariaat.

In het negatieve heeft de tegenwoordige toestand voor de Duitsche ar-
beidersbeweging schoon schip gemaakt. In het positieve moet dit alles in
een nieuwe taale strijd nog met revolutionaire, proletarische-kommunistische
inhoud gevuld worden. Dat kan alleen gebeuren door de voortzetting en ver-
sterking van het werk van revolutionaire scholing, dat zonder terughouding
naar alle kanten aanvalt, en de klassevijand even scherp teekent, en zijn
streven even zorgvuldig nagaat als ook alle op een dwaalspoor leidende en op
illusies berustende organisatorische en politieke stroomingen en pogingen
in de arbeidersklasse zelf.

DE STRIJD VOOR DE REVOLUTIE IS BOVENAL EEN STRIJD VOOR VERHELDERING
VAN HET KOMMUNISTISCH DENKEN IN DE HOOFDEN DER REVOLUTIONAIRE PROLETARIERS.

Deze taak moet aangevat worden in politieke en economische omstandig-
heden van de klassevijand, die, over lange tijd gezien, zijn machtspositie
goed ondermijnen. Het einde van de wereldkrisis is niet te zien. De ekono-
mische schokken zetten zich voort, de economische tegenstellingen tusschen
de verschillende kapitalistische groepen blijven in de scherpste vorm voort-
bestaan. De geweldpolitiek tegen de arbeiders kan noch de werkloosheid doen
ophouden, noch de winst van het kapitaal vergroeten. En de bedreigde mid-
denstand, op wiens schouders de N.S.D.A.P. tot de staatsmacht opgeklimmen is,
kan door geen geweldpolitiek tegen de arbeidersklasse geholpen worden.

Nieuwe arbeid is niet te maken. De "arbeidersdienst" blijft beperkt door
de beschikbare middelen. En een tijdelijke verlichting is alleen door in-
flatie te bereiken, die dan echter spoedig in haar tegendeel moet omslaan
en de moeilijkheden moet vergroeten. Daarbij dreigt de agrarische bescher-
mingspolitiek Duitschland van de wereldmarkt te isoleren en de laatste
kans op export te vernietigen. Op den duur kan men de Duitsche midden-
stand, en zelfs de kapitalisten niet met bolsjewistenschrik en marxisten-
hetze tevredenstellen. Naast de energieke, maar negatieve uitroeiingspoli-
tiek tegen de arbeiders, zullen zij de positieve, opbouwende maatregelen
eischen; maar over welke dat zullen zijn, is geen van de belangengroepen
in kapitalistenklasse en middenstand het met de anderen eens.

DE ANTI-DOITSCHE BOYKOTT-ACTIE.

Een groep lezers schrijft ons:

Jullie beschouwingen over boycott van-aktieve propagandaarbeid. Al dat theoretiseeren heeft nu geen doel; het gaat er om praktische wegen aan te wijzen. Waarom zou het boycott- parool de proletarische ontwikkeling schaden? Als alle arbeiders, alle arbeidersorganisaties (die van Sovjet-Rusland inbegrepen) deze fascistische economische toestand in een slop gevoerd werd, dat Duitslands economische toestand in een slop gevoerd werd, de klassetegenstellingen zouden verscherpt worden, en de arbeiders moeten dan de weg der proletarische revolutie beschrijven. Wij vinden dat jullie opvattingen over de anti-fascistische boycott niet juist zijn.

Ons antwoord:

Onze opvattingen, dat wij met deze beweging, die toch van de bourgeoisie uitgaat, niets te maken hebben, beschouwen jullie als onjuist. Laten we direkt zeggen dat we niet de hoop hebben jullie tot andere gedachten te brengen, wanneer we hier nader op die kwestie ingaan. Maar het gaat hier om een zoo belangrijke kwestie voor de arbeidersbeweging, dat wij het als onze plicht beschouwen jullie te waarschuwen voor de zeer gevaarlijke weg, die jullie dreigen in te gaan. Jullie zeggen: "Als alle arbeiders, alle arbeidersorganisaties (die van Sovjet-Rusland inbegrepen) deze fascistische economische toestand in een slop gevoerd werd, de klassetegenstellingen zouden verscherpt worden, en de arbeiders moeten dan de weg der prolet. rev. beschrijven."

Dat is dus een nieuwe uitgave van de oude on-marxistische leuze! "Hoe slechter, hoe beter." Wij antwoorden daarop: Het is niet onze taak de economische toestand te verslechteren, dat is de taak van de kapitalistische ontwikkeling, die dit proces zonder eenige vertraging voltrekt. Dit proces zet zich door ZONDER onze hulp. "Hoe slechter, hoe beter", ach, als dat waar was, als de arbeiders dan de weg der proletarische revolutie noodwendig MOETEN beschrijven, dan zouden wij in Europa en Amerika al lang de revolutie moeten hebben. Amerika en Europa zijn nu reeds in het barbarisme teruggeslagen en toch blijft de revolutie uit! Wij kunnen er niet genoeg de nadruk op leggen, dat het altijd en altijd weer gaat om de kommunistische rijpheid der massa's. Slechts voorzover de voortgeschrijdende verelending een factor is bij het groeien der komm. gezindheid, slechts in zoverre is zij een hefboom voor de revolutie. En daarom komt het voor alles aan op de ontwikkeling van het kommunistische bewustzijn. Anders komt het wel tot opstandige bewegingen, maar deze kunnen dan door de bourgeoisie slechts al te gemakkelijk omgebogen worden.

Jullie schrijven nog: "Het parool van niet-boycotten is versterking van het fascisme; want daarmee zouden we ertoe meewerken dat Hitler en Monsanto langer aan de macht bleven." Hierin ligt naar onze meening een volkomen wanbegrip van de betekenis van het fascisme. Het fascisme is toch geen nationaal, maar een internationaal verschijnsel. In alle landen van de wereld ontwikkelt het zich. Het is een crisis-verschijnsel, ontstaan doordat steeds meer kapitalen hun rentabiliteitsbasis verliezen.

De Hitlermythe zal dan meer en meer vergaan. En wel des te zekerder, naarmate de tegenstellingen in de partij zelf voor den dag moeten komen. De S.A. troepen mochten een paar weken revolutie spelen; men liet hen jacht maken op kommunistische partijleiders en schold de straf kwijt voor alle moorden en misdaden die in de eerste weken van het Hitlerregime begaan waren. Maar de positie van de nieuwe heeren is, ondanks hun sterke bestuursstellingen, toch op den duur heelemaal niet veilig. Zij zullen tot moeilijkheden en tegenstellingen leiden, waarin de nationale roes gaandeweg vervliegen en de reddersaureool van de N.S.D.A.P. vervallen zal. Voor een deel, vooral in de nationaal-socialistische bedrijfsorganisaties, zullen deze moeilijkheden tot een uitgangspunt voor revolutionair optreden kunnen worden.

Over het geheel is het veld van de tegenstander vol conflicten en tegenstellingen. Alle revolutionaire arbeid moet dit veld bestoken, om vooral aan de proletariats de toestand geheel duidelijk voor te teekenen en de plaatsen voor de toekomstige aanval op het diktatuur-kapitalistisch systeem aan te wijzen. De plaatsen waar de arbeid in de klasse zelf moet beginnen, zijn al de plaatsen waar de arbeiders staan. Men moet gaandeweg, in nauwe aansluiting aan de ervaringen van de strijd om het arbeidersbestaan onder de nieuwe voorwaarden, toestand en taak duidelijk gemaakt worden. Naast de strijd voor het organisatorisch vastmaken van de nieuwe vormen klasse-beweging beteekent de strijd voor ideologische verheldering, waardoor het opgroeien van de massabeweging der arbeidersklasse bespoedigd wordt.

Ontvangen van "Fascisme 't eind", uitgave van het Verbond voor Revolutionaire Arbeiderskunst. In een beoordeling van deze uitgave kunnen we niet treden, omdat we geen verstand van kunst hebben.

Verantwoording vrijwillige bijdragen van 7 Mei tot 31 Mei

- L.E.W. v A. te G. Fl. 3,-; St.K. te den H. Fl. 1,-; J.K. te A. Fl. 0.50; N.W. te A. Fl. 20,-; H.B. te A. Fl. 0.75; G. te A. Fl. 0.15; G.F. te K. Fl. 1,-; van v H. Fl. 0.20; T. te H. Fl. 0.25; J.H. Fl. 0.10; J.v.D. Fl. 0.25; H.F. 0.45; E. v S. Fl. 0.20; P.P. 0.45; P.W. Fl. 0.20; J.B. te Z. Fl. 0.50; L. Fl. 0.95; Fl. 10,-; J.D. te B. Fl. 5,-; V.J. v D. Fl. 0.25; B.G. te H. Fl. 0.20; lezers G.J.G. den H. Fl. 10,-; Bevr. te U. Fl. 5,-; H.R.E. te Z. Fl. 2.50; R.F. te den H. Fl. 1,-

Het doet ons genoegen, dat onze noodkreet om financiële hulp bij onze lezers weerklank gevonden heeft. Wel is waar zijn de schulden nog geenszins gedeeld, maar in ieder geval hebben we weer eenige grond onder de voeten, om ons werk voort te zetten.

Dat werkt zich in Duitschland het scherpste uit en de kapitaalbezi-
 worden daardoor tot een nieuwe rooftocht tegen de arbeidersklasse
 genoodzaakt; zij moeten het levenspeil der arbeiders nog sterker a
 aangrijpen om de rentabiliteit van hun kapitalen te verbeteren.
 Het fascisme is slechts de vorm waarin de burgerlijke klasseheer-
 schappij zich thans kleedt. Hitler is in werkelijkheid niets anders
 dan het groot-kapitaal. En daarom kan Hitler niet van buiten val-
 len, maar slechts door de innerlijke krachten van de duitsche mas-
 sa's zelf.

Men kan daarbij niet rekenen op een spoedige overwinning van
 het fascisme, met massaopstanden op korte termijn. Want het komende
 tijdperk is geen voortzetting van de klassestrijd op de oude wijze,
 maar een ontwikkeling van de klassestrijd op geheel nieuwe basis,
 op de basis van de radenbeweging. Deze ontwikkeling is een proces
 als elk ander en heeft dus tijd nodig. De eerste tijd staat in het
 teeken der verwarring; er is slechts het kattengejammer van verlo-
 ren illu'sies. Maar dan komt langzamerhand weer het verzamelen der
 krachten, krachten echter die anders gericht zijn dan in de oude
 beweging. Die nieuwe arbeidersbeweging staat pas voor zijn BEGIN.
 Daarom rekenen wij niet met een snelle overwinning van het fascisme.
 Het tijdperk van de opbouw der proletarische partijmacht is afgeslo-
 ten, de vorming van de klassenmacht zet in.

"Waarom zou het boycotparool tegen het fascisme de proletari-
 sche ontwikkeling schaden?", vragen jullie. Ten eerste voor Duitsch-
 land. Het grootkapitaal, het zg. "fascisme" heeft in het Derde Rijk
 arbeid en brood beloofd. Dat komt natuurlijk niet. Er volgt slechts
 een nieuwe hongergolf, een nieuwe uitplundering der massa's, want
 dat is het doel van het fascisme. Wordt nu van buiten af een boy-
 kotactie doorgezet, dan zal het grootkapitaal de mislukking van
 het "brood- en arbeid-program" voor de massa's op de tegenwerking
 van het buitenland gooien. De massa's worden dan weer tegen het
 buitenland opgehitst, wat blijkens de praktijk van de laatste jaren
 in het geheel niet moeilijk is. En zoo leidt de boycotactie niet
 tot een verheffing der revolutionaire gezindheid der massa's, maar
 tot nationalistische oorlogsbereidheid. -- Een verdere verelending
 h o e f t in het geheel niet tot revolutie te leiden. Wel k a n
 zij de groeibodem voor kommunistische bewustzijnsontwikkeling zijn,
 maar zij k a n ook een bron van nationalistische verdwazing der
 massa's worden.

Ook voor de arbeidersbeweging in het buitenland is dit parool
 onjuist. Binnen de bourgeoisie grijpt dit parool om zich heen als
 wapen tegen de duitsche douanepolitiek en om redenen van konkurren-
 tie. De drijfveer van de "menschelijkheid" speelt slechts een rol
 met betrekking tot de Jodenvervolgingen, omdat het hier niet gaat
 om kommunisten, maar om goede kapitalistische staatsburgers. Van
 de ongehoorde beestachtigheid der SA-troepen tegenover de arbei-
 dersklasse leest men in de kranten geen woord. Dat spreekt ook van
 zelf. Het is de internationale bourgeoisie volkomen onverschillig
 of de arbeiders vermoord worden of niet. Dat is een kwestie van
 klassemoraal. De kapitalistische klassen van het buitenland zijn
 geen haar beter dan de duitsche. Als het moet jagen ook zij millioe-
 nen arbeiders naar de hel.

Met deze beestachtige klasse moeten we nu een eenheidsfront
 aangaan?! Jullie kunnen nu zeggen: Neen, geen eenheidsfront! Maar
 als men een gemeenschappelijk parool opstelt, kan dat niet anders.
 En dan zeggen wij dat deze kapitalisten nu aan "menschelijkheid"
 tegenover de Joden doen, omdat dat hun belangen ten goede komt.
 Maar in werkelijkheid zijn zij geen haar beter dan de duitsche. Al
 treden zij dan nu nog niet tegen de arbeiders op zooals hun duit-
 sche klassegenooten, dan komt dat alleen, doordat de crisis bij
 hun de boog nog niet zoo tot het uiterste gespannen heeft als in
 Duitschland. Het "fascisme" komt in alle landen naar voren! En
 daarom blijft er voor de arbeidersklasse internationaal slechts
 EEN UITWEG; het kommunisme, opheffing van het kapitalisme. De
 strijd tegen het fascisme kunnen wij het beste voeren door onze eigan
 uithuisklasse te bestrijden. Doet men dat niet dan ondersteunt
 men in werkelijkheid het nationale fascisme.

Aan de lezers !

Er komt binnenkort een wijziging in het administratie -
 adres van ons P.I.C. Geldstortingen op het oude gironummer berei-
 ken ons niet meer.
 Het nieuwe administratie - adres, alsook het nieuwe giro-
 nummer hopen we in het volgend P.I.C. te kunnen afdrücken.-

P. I. C.

PERSDIENST VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
T.O. PAASSTRAAT 12
AMSTAM, GEM. GIRO C 2886
POSTGIRO 203112

Deze dienst wordt aan
belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds hevigere crisissen, welke in steeds grootere werkloosheid en tekens diepere ontwijking van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. Daarbij komen de belang-enstellingen tusschen de ver-schillende landen steeds scher-per vormen aan, waardoor de

economische oorlog in een nieuw wereldoorlog uitmond. De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbei-derklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten waken de arbeiders in dezen strijd op, het beheer en de leiding van productie en distri-butie volgens algemeen gelden-de, maatschappelijke regels de, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om ZELF DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODU-

CENTEN te verwezenlijken. De groepen van Internatio-nale Communisten zien den wesenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ont-wikkeling van het zelfbewust-zijn der arbeiders. Daarom zijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parie-mentaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze:
**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN- DEN VAN DE BEDRIJFS- ORGANISATIES!**

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

Zesde Jaargang No: 12.
Juni 1933 No: 2.

N. S. B. O.

Nationaal Socialistische Bedrijfszellen
Organisatie

Wat is de N.S.B.O.? Zoals de naam reeds zegt, een nabootsing van de bolsjewistische cellentaktiek ter verpesting van de bedrijven, ter verwarring en beneveling der arbeidershoofden, ter terrorisering van Marxistische arbeiders, teneinde elk begin van klasseverzet tegen de diktatuur naar te slaan. Het feit echter, dat naar functie in de bedrijven zelf gelegd moest worden, dat haar werkzaamheid door de arbeiders uitgevoerd wordt, heeft reeds in de eerste weken bewezen, dat de machthebbers zelf zich moeten bewegen op het gladde ijs van een voor hen gevaarlijke maatschappelijke bodem. De geweldige tam-tam waarmee de regering ze in scene zette, het geraffineerde apparaat van feesten, fakkels en vaandels, de phrases van eer, vrijheid en gelijkberechtigtheid, waarmee men de arbeiders stroop om de mond smeert, beteekenen dat men voor zoo lang mogelijke tijd de bereikte resultaten op ideologisch gebied poogt te behouden. Desondanks toonde zich in verschillende pogingen, die natuurlijk nog mijlenver van klassebewust handelen ver-wijderd en op zichzelf nog slechts een p o g e n zonder meer beteekenen, hoe de arbeiders - ook de nationaalsocialistische arbeiders - in geen geval bereid zijn, zich met beloften alleen te laten afschepen. Het is niet geheel zonder een zekere naiviteit, als de nazi-delegatie van de I.G. Farben te Lud-wigshafen van de directie eischt, dat de arbeiders zullendeelen in de divi-denduitkeringen, of als de N.S.B.O. in het Stahlwerk Haspe een bij de ar-beiders gehaate nazi-trouwe directeur gevangenneemt; in beide gevallen hebben de arbeiders zich weer netjes naar huis laten sturen - de manier echter, waarop het feit dat 't heele arbeidersleven klassestrijd is, ook nationaalsocialistische arbeiders onbewust klassematig reageeren doet, wordt hoe bedekt dan ook, door op zichzelf kleine gebeurtenissen als deze, schril belicht.

Ook de staking bij de Ullstein-drukkerij heeft een veel diepere in-houd, dan de Deutsche bladen durven berichten.